

В Решение за прекратяване на ООД трябва да се посочи, че дружеството се обявява за ликвидация. За целта се назначава ликвидатор. Задължение на ликвидатора е да обяви търговското дружество за прекратено и да покани кредиторите му да предявят вземанията си. По чл. 266 (1) от Търговския закон след прекратяване на търговското дружество де извършва ликвидация. Същият член (2) сочи, че срокът, в който трябва да се извърши ликвидацията, се определя от Общото събрание на дружеството. Такъв срок определя и длъжностното лице по регистрацията към Агенцията по вписването (когато то назначава ликвидатори). При необходимост този определен срок може да се продължи. Необходимо е ликвидаторите да се впишат в търговския регистър.

Приключването на ликвидацията (ликвидационното производство), което е условие за допускането за вписване на заличаване на дружеството от търговския регистър, е допустимо при условие, че са уредени всички задължения на дружеството. След като са уредени всички задължения на дружеството, остатъкът от имуществото на дружеството следва да бъде разпределен. Тогава вече ликвидаторите искат заличаване на дружеството (чл. 273, ал. 1, ТЗ). Тъй като е предявено от кредитор неудовлетворено вземане по договор, независимо, че договорът е от 2004 г. (а фирменото дело за приключване на ликвидационното производство и заличаване на търговското дружество от регистъра е от 2000 г. Решението на първоначалната инстанция е от 2008 г., което дава основание въззивният съд да потвърди (също през 2008 г.) първоинстанционното решение. Предявеното от кредитор неудовлетворено вземане, което е спорно и е предмет на висящо исково производство, не следва да се приема като ново обстоятелство.

Тъй като същинското ликвидационно производство на дружеството е започнало през 2000 г., след като фирменото дело за вписване на промени, свързани с приключване на ликвидационното производство и заличаване на търговското дружество от регистъра е от 2000 г. , следва де се отчете, че договорът от 2004 г. е сключен от търговското дружество с кредитора при възобновяване на дейността на дружеството в рамките на същинското ликвидационно производство. Такова възобновяване на дейността на дружеството в рамките на същинското ликвидационно производство е възможно само в хипотезата на чл. 274 от ТЗ – ако не е започнало разпределение на имуществото. Такова разпределение на имущество не е започнало. Личи от касационните основания, които са въведени с жалбата, за нарушение на материалния закон – конкретно чл. 272, ал. 1 ТЗ, който е следвало да се прилага